

[Axel Kristensen.]

en urimelighed, at folk skal have godtgjort deres transportudgifter ved undervisning på aftenskole eller dagskole, når de har arbejde og selv kan bære disse udgifter. Vi mener også, det vil være af væsentlig betydning, at både den, der deltager i undervisningen, og de to hovedorganisationer, som tilrettelægger undervisningen, får nogle af byrderne, sådan at de har en økonomisk interesse i, at det, der bliver lavet, er fornuftigt og rigtigt. Derfor er vort ændringsforslag på dette område også helt forsvarligt og rigtigt.

Vedrørende spørgsmålet om, hvem der skal anvise de pågældende, er vi af den opfattelse, at der ikke var nogen særlig garanti i forslaget om, at arbejdsgiverne skulle udtale sig. Det ville være meget svært for en arbejdsgiver at sige nej til en mand, der kom og bad om en anbefaling; jeg kan ikke se, der ville være nogen særlig gevinst ved det. Man skulle altså finde noget andet, og så valgte vi at indsætte brancheudvalgene; for de ikke-faglærte søger jo ind på skolerne til en undervisning, som disse branchevalg har arrangeret. Udvalgene ved, hvad der er behov for under denne uddannelse; de ved, hvem der har brug for denne uddannelse; det er dem, der ved mest om det. Jeg kan derfor slet ikke forstå den ærede ordfører for socialdemokratiet, når han mener, vi vil gøre det til en arbejdsløshedsforanstaltning. Den ærede ordfører vil gøre spørgsmålet afhængigt af de offentlige arbejdsanvisningskontorer med den begrundelse, at det netop er dem, der har med de arbejdsløse at gøre. Det er da helt forkert at stå og sige, at disse kontorers folk kender dem, det drejer sig om. De arbejdere jeg har, som ikke har haft en dags arbejdsløshed i årevis, og som vil søge denne uddannelse, dem kender man da ikke på de offentlige arbejdsanvisningskontorer. (*Afbrydelse*). Jo, der står de offentlige arbejdsanvisningskontorer. (*Afbrydelse*). Jo, hvis jeg ikke har læst helt forkert, står der de offentlige arbejdsanvisningskontorer. (*Afbrydelse*). Jeg har lige siddet og læst det; jeg takker for hjælpen. Har jeg læst forkert, skal jeg gerne rette. (*Afbrydelse*: Fagforeningerne!). Nå, det er altså fagforeningerne, der skal anvise, når det kommer til stykket; så kunne man have skrevet det.

Men fagforeningerne er jo det samme som brancheudvalgene; de består jo halvt af arbejdsgivere og halvt af fagforeningsrepræsentanter. Så er der i hvert fald ingen anledning til at bebrejde os, at vi har foreslået dette; så er der jo ikke den store forskel.

Jeg mener, at det, vi har foreslået, kunne have været accepteret, og jeg er meget ked af, at man ikke har kunnet enes om det. Jeg er ganske særlig ked af, at flertallet indtager den helt negative stilling til uddannelsen af de unge, for den vil aldeles ikke blive klaret ved en ungdomsuddannelse, hvor det er frivilligt, om folk går der eller ej. Det, at forældre kan få anbragt deres børn på en 2-årig kontrakt i en virksomhed, hvor de samtidig har pligt til at gå på en skole, det giver noget helt andet end det, som foreslås. Jeg mener, flertallet her har svigtet det væsentlige, og at vi har varetaget de væsentlige interesser i denne sag.

Poul Thomsen: Den forholdsvis lange tid, 4 måneder, der er gået mellem første og anden behandling af de foreliggende lovforslag, fortæller noget om de vanskeligheder, der har været med at søge til bunds i de mange problemer, der knytter sig til en i virkeligheden ny lovgivning som denne. Jeg vil gerne have lov til at sige med det samme, at jeg har indtryk af, at der har været arbejdet med god vilje fra alle sider for at komme igennem med denne sag, og de 15 ændringsforslag bevidner, at vanskelighederne ikke har ligget i tvivlen om rigtigheden af, at der skulle fremmes en lovgivning til gavn for ufaglærte arbejdere, men alene i måden, hvorpå denne hjælp til oplæring og uddannelse skulle gives.

Ændringsforslagene, eller rettere dem, hvorom der er enighed mellem hele udvalget og den højtærede arbejdsminister, er imidlertid udtryk for, at der er opnået noget af det, som mit parti og jeg gerne så gennemført ved denne lejlighed. Men jeg havde forenket set, at der havde fundet en større forenkling sted af hele administrationsapparatet. Der er i øjeblikket en tilbøjelighed til opsvulmning af administrationsapparatet ved oprettelse af udvalg, nævn, komiteer o. s. v., og der er for mig ingen tvivl om, at de værdier, som mistes ved, at repræsentationen af de forskellige interesser ikke tilgodeses, langt opvejes af